

Şuşada yazılan şeirlər

İSA BULAĞI

Qışda mülayimdi, yayda buz kimi,
Duman tək dərəyə səpilən bulaq.
Durudur, təmizdir, saf ürək kimi,
Hər gün gözlərindən öpülən bulaq.

Düşər yamaqlara gümüş iz kimi,
Gəzər dodaqlarda şirin söz kimi,
Yalayar qayanı daşı duz kimi,
Kül olub çəmənə səpilən bulaq.

Coşub çağlamağa ərinməyibdi,
Çaya qovuşmağa sürünməyibdi,
Pislərin gözüne görünməyibdi,
Yaxşılar gözüylə tapılan bulaq.
1 , , 1981

BU YERDƏ

*"Bu yerdə
Kim nəğmə oxumursa,
o, şuşalı deyildir".
Sergey Yesenin.*

Qarlı qış köcünü çəkməyib hələ,
Yaz gəlib güneydə xalı toxuyur.
Təkcə insanlar yox, adi daş belə,
Min ildir bu yerdə nəğmə oxuyur.

Yaşıl budaqlarda zərif puçurlar,
Şeirli dodaqdır, təptəzə səmdir.
Səslər qanadlanıb quş tək uçarlar,
Bir bulaq nəğməsi bir elə bəsdir.

Qədim cıdır düzü - mahnı kitabı,
Onun notlarıdır - güllər, çiçəklər.
Sidqilə ovcunda sıxsan torpağı,
Musiqi süzülər, nəğmə çiçəklər.

Üzeyir nəfəsi, Cabbar avazı
Hopar iliyinə bir udum mehlə.
Bu yerdə əbədi musiqi yazı,
Musiqi baharı bəxş olub elə.

Natəvan bulağı həzindən həzin,
Qarqarın nəfəsi süd ağılığında.
Vaqif türbəsiylə yanaşı duysan,
Duyarsan səsinə ucalığm da.

Qarlı qış köcünü çəkməyib hələ,
Yaz gəlib bu yerdə xalı toxuyur.
Təkcə insanlar yox, adi daş belə
Min il, milyon ildir nəğmə oxuyur.
1 , , 1981

NATAVAN BULAĞI

Şəhərin qoynundan dağın təkindən
Çıxası borularla süzülüb gəlir.
Sanki dağdan deyil, təmiz ürəkdən
Şirin nəğmə, söz olub gəlir.

Torpağa yaşıl don biçib suyundan,
Oğlanlar başından qız seçib gedib.
Lermontov, Yesenin içib suyundan,
Şuşanın hüsünə söz qoşub gedib.

Əvvəllər tək olub indi nə qədər,
Bulaq nəvəsi var çiçək tökümlü.
Yaşayır illəri gözündə sehr,
Bir şair ömrünün davamı kimi.
1 , , 1981

UCALIQDAN BİR DÜZ KEÇSSR

Ucalıqdan bir düz keçər,
Girişində el qayğılı bir məqbərə.

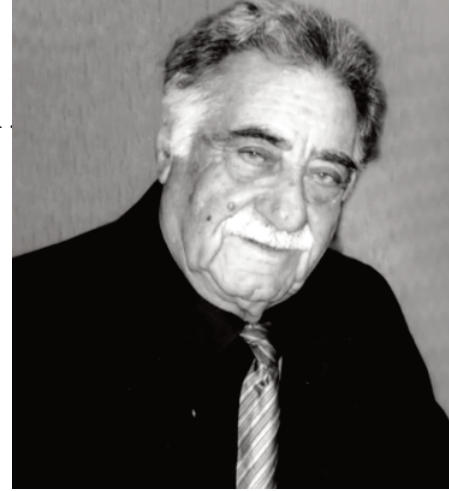
Şağı yoxuş, solu dərə,
Önü uçqun-daş mənzərə,
Gedər bu düz, gedər, gedər
Daş üstündən

Daş altıya enər birdən
Dodaqlayar Qarqarımı – misrimi o,
İtiləyər qəzəbimi, hirsimi o.

Sonra qalxıb
Qarlı Kirsə dönər birdən.
Qılınclaşib qəsbkarın-
Şah Qacarın boğazında dinər birdən.
Qanlı illər düşər yada,
Qalib ellər düşər yada.
Nə yaxşı ki, Eldarlar var bu dünyada,
Eldarlarla bir sırada
Şairlər var bu dünyada.

II

Ucalıqda bir düz yaşar,
Nəhəng əlvan xalı kimi,
Simurqların yol kimi.
Naxışları - açan güllər.
Açan güllər-

Soltan ABBAS

Xan qızının söz butası,
Cabbarımın səs çaları,
Səs butası!
Musiqimin Koroğlu tək
Mərd atası-
Üzeyir bəy nəğməsinin
Yanar gözü, not varığı,
Not yazısı...

III

Ucalıqdan bir düz keçər,
Qatar-qatar durna keçər,
Xəyalımdan bir qız keçər,
Tənha keçər, yalnız keçər.
Səmt alar bir məzar sarı,
Bilinməz ki, dönər haçan.
Gedər, gedər Vaqifimin
Torpağına, ruhunacan.

IV

Ucalıqdan bir düz keçər-
Tariximə qızıl xətlə
Nəqş olunan
Əcdadımın hünər düzü,
Yarış düzü.
Bu gün yenə sevənlərin
Peyman yeri, görüş düzü,
İbrət düzü.